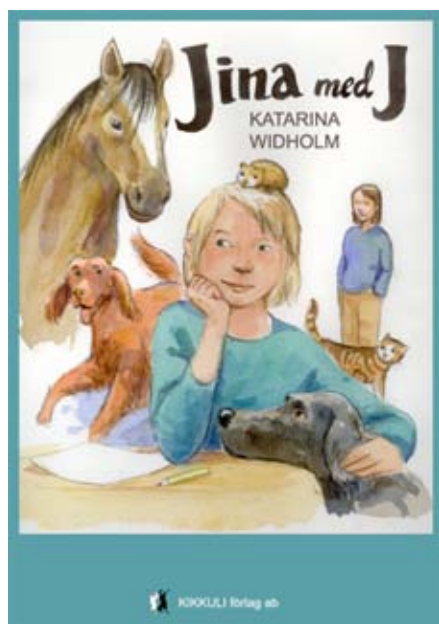

Jina med J är min första barnbok. Jag brukar kalla den en feelgood-roman för barn, alltså en vardagsskildring med vardagskonflikter och mycket vardagskärlek och harmoni. Kanske för att jag själv tyckte om sådana böcker när jag var liten. Det som jag tyckte var konstigt då var att böckerna oftast bara handlade om ett slags djur. Det fanns hästböcker, böcker om hundar och så vidare. Jag ville ju läsa om hur det var att tänka som jag - att älska djur i alla former. Jina med J är en sådan bok hade jag tänkt. Hoppas du gillar den!

Jina med J

av Katarina Widholm

Jag heter Katarina och är född i Hälsingland. Efter lärarhögskolan och studier i svenska, språk, litteraturvetenskap och kreativ skrivning har jag arbetat som kulturarbetsförmedlare och som frilansande skribent på diverse tidningar. Bor i Hudiksvall, har ett stort intresse för djur och tillbringar mycket tid i naturen tillsammans med man, barn och hund. Lyssnar också ofta på musik, läser mycket och lever ett gott och bra liv. tel 070-288 08 69 katarinawidholm@yahoo.se

Jina med J är utgiven av Kikkuli förlag ab
www.kikkuli.com / kikkuli@ullastahlberg.com
ISBN 978-91-89610-51-4
Boken är tryckt av Books-on-demand International,
Visby. Pris 165 kr inkl moms. Porto tillkommer.

I min familj är vi fyra personer, två hundar, en katt, en hamster och cirka tjugosju fiskar. Jag måste säga cirka, för då och då dör det någon fisk och ibland kommer det dit fler. Hur det kan komma sig? Jo det beror på att min pappa har djuraffär och han brukar ta med sig fiskar hem ibland.

Ganska många i min klass är avundsjuka på mig för att jag får vara hur mycket jag vill i affären, klappa alla djur och mata dem och sköta om dem hur mycket jag vill. Fast det är himla mycket jobb med dem. Ingen kan tro hur mycket det är att fixa med i en djuraffär!

Det är matning och rengöring av burar och passning när till exempel hamstrarna får ungar så de inte biter ihjäl dem. Och man ska känka fram foder från lagret och torka golvet och kolla så att inga djur är sjuka. Puh!

Jag tänkte att jag nog skulle kunna gilla honom men att jag aldrig, aldrig i livet skulle våga rida honom. Men man kanske kunde köra honom? Det är ju också kul.

Med ens började jag känna mig glad. Det här var inte klokt, jag hade fått en egen häst.

Jag.
Jina Planck.
Hade.
Fått.
En häst!